

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 31. Novem Cardinales a Papa inaugurati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. ptimam Octobris, qua ipsemet cum
A. C. 1719. Noaillio desuper acturus esset: agra
 igitur obtinuit Noaillius, ut solum Ab-
 batem de Castries die vigesima nona
 ejusdem Mensis consecrare permittere-
 tur, cui tamen Nemausensis, Floria-
 censis, Bituricensis, Vivariensis, ce-
 terique Episcopi Acceptantes interesse
 recusarunt. Novus vero hic Archiepi-
 scopus Turonensis relicta sua Ecclesia
 ad Albiensem Archiepiscopatum tran-
 siit.

§. XXXI.

*Novem Cardinales a Papa in-
augurati.*

*Orat. Consi-
 Clem. XI.
 pag. 168.*

Die vigesima nona Novembris Cle-
 mens Papa secretum, ut vocant
Consistorium habuit, in quo Cardina-
 lium numerum completurus, novem
 Præsules ex omni Natione selectos Ro-
 mana Purpura decorabat. Hos inter
 primus erat Leo Potier Dux de Gela-
 res natione Gallus Bituricensis Archie-
 piscopus, cujus merita Pontifex his
 verbis complectebatur: „Hic per plures
 „res annos, ut bene nostis, in hac
 „ma urbe Collegio Protonotariorum
 „Apostolicorum de numero participan-
 „tium adscriptus, acceptus omnibus
 „invisus nemini modestissime vixit,

„interim utriusque signaturæ Referen- Sæc. XVIII.
 „darium laudabiliter egit: discessit ab A. C. 1719.
 „hac aula corpore non animo, quippe
 „quem retinuit, semper erga Apostoli-
 „cam Sedem obsequentissimum, erga
 „Romanam curiam amantissimum.,,

II. Georgius Spinula Cæsareensis
 Archiepiscopus, Patritius Genuensis,
 Viennensis Apostolicæ Sedis Nuntius
 Presbyter Cardinalis tit. S. Agnetis. III.
 Cornelius Bentivoglius Carthaginensis
 Archiepiscopus, patria Ferrariensis a-
 pud Galliarum Regem Nuntius Apo-
 stolicus Presbyter Cardinalis tit. S. Cæ-
 cilie. IV. Josephus de Pereyra de la
 Cerda Lusitanus Episcopus Pharaonen-
 sis Presbyter Cardinalis tit. S. Susannæ.
 V. Michael Fridericus Comes de Althan
 Glatzensis in Bohemia, Episcopus Va-
 ciensis, Presbyter Cardinalis tit. S. Sa-
 binæ. VI. Joannes Baptista Salernus
 patria Cosentinus Presbyter Cardinalis
 tit. S. Stephani in Monte Cælio. VII.
 Franciscus de Maily Archiepiscopus
 Rhemensis Gallus Presbyter Cardinalis
 sine titulo: Hujus Præfulis laudem
 Pontifex his verbis prosecutus est:
 „Vere malleum, ut ejus cognomen Gal-
 „lice sonat, sed malleum jansenistarum
 „diximus Archiepiscopum Rnemensem,
 „laudavimus satis. Neque enim quis-
 „quam vestrum, ignorat, quæ & quanta

R 4

„stre-

Sæc. XVIII. „strenuus ille, atque imperterritus con-
 A. C. 1719 „stitutionis nostræ *Unigenitus* prope
 „gnator pro ea fecerit, quæ & quam
 „pro ea passus fuerit. Nemo idcirco
 „vestrum itidem erit, qui etiam non
 „censeat omnino æquum esse, ut ei, &
 „in eo illis omnibus Gallicanæ Ecclesiæ
 „Antistibus non minus Sapientia & Do-
 „ctrina, quam pietate & studio tuenda
 „religionis illustribus, qui ejus exemp-
 „prædictæ constitutioni nostræ debita
 „obedientiam præstiterunt, gratum ne-
 „strum animum luculentiori argumentis
 „exhibeamus. „

VIII. Thomas Philippus de Alfata
 Comes de Bouffu Princeps de Chimay
 Belga, Archiepiscopus Mechliniensis
 Plura hic, inquiebat Pontifex, referre
 possemus de hujus illustris præsulis eximia
 vigilantia, quam ubi primum ad suæ Me-
 tropolitaneæ Ecclesiæ Regimen admo-
 fuit, adhibuit semper, & adhuc constan-
 tissime adhibet, ut omnes Catholici Belgæ
 Christifideles, præsertim vero sibi commissa
 sæ oves, quæ contagii locis ut ita & per-
 riculis propinquiores sunt, a venenatis præ-
 varum doctrinarum pascuis sedulo ce-
 ceantur. Sed unum duntaxat dicere sufficiat
 quod nimirum, ipse ex cunctis Catholicæ Ec-
 clesiæ Episcopis primus fuit, qui Constitu-
 tioni nostræ, quæ incipit: *Pastoralis*, im-
 militèr obsequens, nostroque inhaerens exem-
 plo, eos omnes, qui aliam nostram Consti-
 tutionum

tutionem, quæ incipit: Unigenitus debita Sæc. XVIII.
 submissione suscipere recusarunt, aut in po- A. C. 1719.
 sterum recusassent, ut veros S. R. E. filios
 se minime agnoscere disertissime declaraverit,
 sibi que cum illis nullam deinceps communio-
 nem Ecclesiasticam extituram palam pronun-
 tiaverit, donec integre resipiscerent, rejecta-
 que penitus audacia refragandi, per veræ
 obedientiæ exhibitionem pristinæ charitati &
 unitati ab hac sancta Sede restitui mererentur.

IX. Ludovicus Belluga Hispanus
 Episcopus Carthaginensis S. R. E. Pres-
 byter Cardinalis tit. S. Mariæ Transpon-
 tinæ, quem Pontifex appellabat ortho-
 doxæ veritatis Zelatorem maximum: Pon-
 tificiæ auctoritatis intrepidum defensorem:
 Ecclesiasticæ libertatis assertorem fortissimum,
 magnum Religiosissimæ Nationis Hispanicæ
 lumen & ornamentum.

Hujus tamen Cardinalis electioni
 Hispaniæ Rex primo sese opposuit, postea
 tamen ratam habuit. Præter hos ad-
 hac alium, scilicet Joannem Franci-
 scum Barbadicum Brixie Episcopum
 in pectore, ut ajunt, reservavit, quem
 tamen primum die trigesima Septem-
 bris anno sequenti evulgavit.

Facta promotione Pontifex hæc memo-
 ratu digna subjecit verba: *Novimus aliquo-
 rum ex iis, quos indicavimus promotionem non
 omnibus acceptam futuram: confidimus tamen
 illam minime ingratham fore scrutatori cordium
 Deo, cui soli hac in re placere contendimus,*

Sæc. XVIII. ad cuius scilicet tremendum tribunal, *u*
A. C. 1719. *u* cationis nostræ rationem reddituri, non
 nus ab ineunte jam Pontificatus nostri *u*
 vigesimo, quam a gravi nostra ætate *u*
 mitatibus circumdata brevi sistendos Nos
 admonemur.

Enimvero Francisci de Mailly Rhe-
 mensis Archiepiscopi inauguratio Que-
 nelistis permolesta accidit; cum enim
 ipsis innotuisset, Pontificem in suis
 teris invito huic veritatis Pugili
 constantiæ præmium Romanam pro-
 misisse Purpuram, solitis suis artibus
 tantum effecere, ut Regni Regens
 tamen Abbati Dorfanne fides) hunc
 Cardinalium dignitate excludi per
 mollium Cardinalem peteret: ubi
 Abbas, qui Bituricensi & Rhemenfi
 chiepiscopis rubrum galerum detulit
 die undecima Decembris Parisios ven-
 rat, Regens Bituricensi quidem eadem
 hac die ipse galerum imposuit, Rhe-
 mos vero mox Equitem Valeronum
 cum literis ablegavit, quibus Ar-
 nonvilla aut Regentis jussu, aut
 tuato duntaxat ipsius nomine Ar-
 chiepiscopo, ne hanc dignitatem accep-
 ret, sed eidem nulla mora nuntius
 mitteret, Capitulo vero, Magistrato
 & Governatori injunxit, ne hunc
 chiepiscopum suum tanquam Cardin-
 lem venerarentur: cum vero Quæ-
 stio

listæ vererentur, ne Abbas Romanus, **Sæc. XVIII.**
 priusquam Valeronus literas suas de- **A. C. 1719.**
 tulisset, Rhemos adventaret, hinc e-
 quis veredariis studiose retardatis effe-
 cere, ut ipse nonnisi integro ferme die
 tardius, quam Valeronus abire potuerit:
 Ita tamen disponente Dei providentia
 factum, ut Abbas Valerono citius uno
 die Rhemos adveniret, atque Archiepi-
 scopus eodem adhuc die Parisios pro-
 fecturus, Sueffionem perveniret, ubi e-
 tiam Valeronum offendit, cui tamen
 suum mandatum explicanti respondit,
 se hanc dignitatem non ab alio, quam
 a Pontifice obtinuisse, nec eam alteri,
 quam Pontifici cessurum: habito ta-
 men consilio cum Sueffionensi Episcopo
 iter suum Rhemos relegit, moxque li-
 teras omni submissione plenas ad Re-
 gentem dedit, qui etiam cognita caus-
 sæ justitia, detectisque Adversantium
 dolis omnino falsum esse, quod ipse
 vel Rex hunc Archiepiscopum a Pur-
 pura excludi petiissent, palam professus,
 Rohanio Cardinali concessit, ut hunc
 Archiepiscopum tanquam Cardinalem
 literis suis honoraret, quinimo Regni
 Regens Abbatem Rubanpreum Archiepi-
 scopi Nepotem die decima octava De-
 cembris Rhemos ablegavit, dato ne-
 gotio, ut is Patrum suum Parisios ad-
 duceret, quo adventante & mox ad
 allo-

Sæc. XVIII. alloquium admissio, Regni Moderat
 A. C. 1719. illum summis honorum, & benevolen
 tiæ significationibus exceptit, concessit
 que, ut sese tanquam Cardinalem gereret,
 datisque Romam literis pro contenta dignitate Pontifici grates agere
 Die autem decima nona Martii, quæ ante biennium ejus epistola per summam injuriam a carnifice combusta fuisset, anno sequenti ab ipso Rege maxima gloria coronatus, ab ejus manibus gloriosum capiti suo impositum recepit.

§. XXXII.

*Urbevetanus Episcopus Pontificis jurisdictioni
 custodiæ datus.*

*Acta publ.
 Const. p. 528.
 Dorsann.
 Journal
 p. 466.*

Jam dudum Pontifex Constitutione Unigenitus ad omnes Italix Episcopos transmiserat, quæ etiam a singulis summa subjectione recepta, promulgata, atque ad Ecclesiarum valvas publice affixa est: solus tamen Urbevetanus Episcopus sese opponebat, atque ab Appellantibus misere seductus raro propositiones hæresi proximas effutiebatur: Non deerant, qui hunc Episcopum Romæ denuntiarent. Facta igitur in rei veritatem inquisitione Episcopus sacræ Inquisitionis jussu comprehensus, Romam transfertur, & in S. Angeli inclusus, atque examinatus.